

چاو ده کمن باش بزانین و ، ووریای چوپیق خولی پاراستیان
بین ، که مروف خوی ده تکوانی بهم ثرکو کارانه هلستی .
لیرهدا هندی لهو ناموزگاریانه که ده توانین بیان
هه لبسین ، ده خهینه رووهه :

فرمیسک :

فرمیسکه لوو شله - تراو - یک به سه ر چاو ده رنی که
ثرکه کهی پاک کردنده وهی گلتهی چاوو تمرکردنی ، له
تاكامي نوش هاتنی روزانه بو گهاردو تهی ناموو گورانی
ناوههوا ، پللویش چاو پاچ ده کاته وه ده پاریزیت . وه لهو
کاتهی پیاز وورد ده کمین یان ده گریین راده یه کی زوری
فرمیسک پیداده بی ، به لام هرجه نده برهه پیری بروین
رادهی چه نده کی ئه شله یه کم ده بیته وه . جا نه گهر هاتوو
چاو ووشک ببوو ، ئوهه گلتهی ، لمبر کوبونوهی تهی ناموو
گردی دوره ببر ، زیاتر ده هنگیوریت و کول ده بیت . جا
لهم کاته دا نه بی پهنا ببردیته ببر پیشکی پسپور بوئه وهی ئه و
ده رمانهی پیوسته به کارهینیت دیار بکات .

نه گهر هاتوو فرمیسک (شله) زور ببوو مایه وه ، ئوهه له
چاوی منال دا که هیشتا ده ماره بچوو که کافی فریدانی فرمیسکی
به ستراوه و له کافی له دایلک ببووی به باشی نه کراوه ته وه ،
ده میتیته وه ده بیته هوی ئاوسانی چاو .

وه لهو کاتهی منال سالی یه کمی ته معنی برهی ده کات
شیوه رگهی فرمیسک فراوان ده بی تو فرمیسک به کاری خوی
هه لده ستی . وه نه گهر نه مهش هر نه ببوو ، ئوهه عمه لیانی کی
ساکاری بو ده کری تو چاک ده بیته وه .

هاتوو چوکردنی فرمیسک له چاودا زیان به خش نیه ، نه نیا
لای پیره کان نه بیت که هندی جار ده بیته هوی گیرانی ئه و
کوونه بچوو کانه که فرمیسک تیاباندا هاتوو چو ده کات .
نممهش ئاسانه و ، یان به شوردنی یان به عمه لیات کردن
چاره سری ده کرت .

پیانی :

هندی جار مادده یه کی بچووک له ناوه راستی تویکی
چاووهه ده جو ولیته وه زور جار ده بیندری . وه هرجه نده
مروف برهه پیر بون بروات تویکی چاو بچووکتر ده بیته وه ئه

روشنبری اولی و فری تکرار

له بره ئوههی چاو باشتین ئه ندامی له شه که بعزم ده مه زن
به ئاده میزادی بعثیبووه ، نه بی ئه بارو دخانه که کار له

چهند حالتی گشتوی پزشکی :

سی حالت هدیه که چاوی مروف دهد نگیوی بی ثووهی هیج هویه کی دره وهی کاری نیا بکات . حالت کانیش ثه مانهی خواره وهنه :

خیلی :

دوای تیپربوونی شهش هفته به سر لهدایک بروونی مندالدا ، هندی جار یه کسانی بینی چاو تیک ده چنی ، چاویک باش ده بینی و چاوه کهی تر رادهی بینی کم ده بی تو ، وهک همان روانی ثووه کهی تر نافی . وه له هندی حالتی هندی مناندا پیستیکی خوارو خیچ له چتکی ناو لووت په یداده بی تو بدره بره له گکل گهوره بروون دا نامینی . به لام له کانی په یدابوونی دا به شی ناووه وهی چاو داگیرده کات . جا نگر هاتو چاو توزی برهه لا یک جو ولا ، ثووه خوار خیچایه تی پیسته که به شیکی ره نگه کانی چاو ده شاریته و خیل ده بیندریت .

هر له کانی لهدایک بروونی مندالدا تا تمدنی ده گانه چوار سالی ، نگری چاو خیل بروونی هدیه . وه هرچنده زوو په دا بی ، نگری چاره سه رکدنی ئاشانتر ده بی . وه مندالی چاو خیل برله وهی بچیه قوتا خانه چاکتر وايه چاویلکه به کاربیتی بونه وهی چاوی لی رایت .

رهش و پیشکه کردنی بیبلهی چاو :

نم حالتی شش له کانی پیر بروون رووده دات . وه پیوسته چاویلکه بکوی ، بونه وهی توانستی بینی چاو بگه ریتیه وه ، یاخود ثه بی عمه لیات بکری و (پردیه تاری برو) لا ببردیت .

ثاوی شین (فلوکوما) :

لهم حالتی دا چاو - رهق - ده بی و هیز ده کویته سر ماسولکهی چاوو کار له بینین ده کات . وه چاو سوره ده بی تو ثیش و نازاریش بدره برهه زیاد ده بی . نم حالتی شش ، لهو کانی که مروف برهه پیری ده بروات ، تووشی ده بیت . وه پیوسته به زووتین کات پهنا ببردیت به پزشکی پسپور بونه وهی زیاتر ته شنه نه بیت .

گردیلانهش زورتر ده بن . جا لم کانه دا پیوسته پهنا ببردیت به پزشک ، بمتایه تی نگر هاتو هسته به کم بینی کرد .

چاویلکه :

به کارهیانی چاویلکهی تایه ت و له بار ، به پیچه وانه بچوونی هندی کم ، زیان به خش نه . وه کو رت بینی به بی ای قباره و پنگه بشتنی چاو زور ده بیت و تا چاویش له پنگه بشتن نه که وی ناوه ستیت .

له سر نه و مندالانه به که تووشی کورت بینی ده بن چاویلکه به کاربیت بونه وهی بتوانن نووه له سر تخته ره شه ده نووسری به ئه سانی بخویننه وه . به لام نه و مندالانه که تووشی به کاربیت بونه وهی کم توانستی نووسین و خوینده وه بخنه نه ثم لاوه .

چاو آنده نیکی ههستداره :

زور شت رووده دات که کار له رادهی بینین ده کات . بهوینه سوره بونه وهی چاو له ئا کامی ئاوسانی دا ، مادده بی کی جیقه بی قلمیچی په دا ده کات . لم حالتی دا ثه بی چاویه تراوی با یکار بونیت بشور دریت . وه نگر هاتو ثم جیقه سپی به سی روز مایه وه ، نووه نه بی پهنا ببردیت به پزشک .

نه بی دیسان پهنا ببردیت به پزشکی پسپور . ته نامو به ئاسانی ده چتنه ناو چاووه ، وه له زیر پرده ده سره وهی چاو ده میتیه وه ، یان به گلینه وه ده نووسیت یانیش به سپلکهی چاو . جا لمو کانهی چاو سوره ده بینه وه یان خوره خوری ده که ویتی و ناوی لی دی ، ته نه ناموکه به برديار ده که وی و ده شتواندری بیندریت . وه نگر به چاو نه بینزا نووه نه بی دیسان پهنا ببردیت به پزشکی پسپور .

له سر یاری که رانی ئه سکواش و بادمتوون و مله وانان پیوسته هر ده چاویلکه له چاویان بکهن ، نووه که له ناکاو شیتک بچیه چاویان و په رو شیان بکات . وه پیوسته کیلکه وانان و با خجه چی به کان له کانی ئیشکردنیان دا ووریا و هوشیار بن نووه که له پرینکا خوئن یان زلک یان شتی تری نامودار په ریته چاویان و له کاریان بخات و زیان به چاو بگه به نیت . وه نگر هاتو چاومان له شیتک داو ، یان زه بزیکی پی که وت و سوره هلگه را ، نووه نه بی برد و ده چاو هه لین و بقچینن تا چاو ده که ریته وه بینه سروشی به که ای .